

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 93/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Starinskou, Národná 19, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv „podľa článkov 48 a 127“ Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv „podľa článkov 48 a 127“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

2. Sťažovateľ v úvode svojej sťažnosti ako porušovateľov ním uvedených práv označil „*Orgány činné v trestnom konaní t. j.: Okres. Riaditeľstvo PZ v Žiline, odbor*

justičnej polície... Okresný súd Žilina... Krajský súd... Najvyšší súd...“ a uviedol, že sťažnosť podáva „proti porušovaniu základných práv podľa článku 48 a 127 Ústavy Slovenskej republiky“.

3. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T 74/2010 z 21. januára 2013 (ďalej aj „rozsudok okresného súdu“) *„na skutkovom základe, že dňa 27.9.2009 v presne nezistenom čase asi o 11.30 hod. v [REDAKOVANÉ] na autobusovom nástupišti v priestore medzi autobusovou zastávkou a bistro [REDAKOVANÉ] udrel zozadu nezisteným spôsobom [REDAKOVANÉ], a keď sa tento otočil, udrel ho i spredu, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho kopol do oblasti rebier... pričom u [REDAKOVANÉ] došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu – mozgu“*, uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov.

4. Ďalej zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 1 To 101/2013 z 26. novembra 2013 (ďalej aj „uznesenie krajského súdu“) zamietol odvolanie sťažovateľa, ako aj odvolanie poškodenej proti rozsudku okresného súdu ako nedôvodné.

5. V dôvodoch podanej sťažnosti sťažovateľ uviedol:

«Čo sa týka náhrady škody, ktorú si uplatnila manželka poškodeného, s touto Krajský súd nesúhlasil, najmä s ohľadom na vyjadrenie znalcov, že ak by poškodenému [REDAKOVANÉ] bola poskytnutá včasná lekárska pomoc, je možné, že by prežil.

Mňa vyšetrovateľ po zadržaní ubezpečoval, že o nič nejde, že advokáta, obhajcu nepotrebujem, lebo je chybou manželky nebohého, že odmietla poskytnúť svojmu manželovi privolanie záchranky potom ako spadol. S krvácanou hlavou ho manželka odvieďla preč. Ja som tomuto uveril a keďže som sa ničoho nedopustil, bolo mi ľúto čo sa p. [REDAKOVANÉ] stalo, ale keďže sám spadol, pretože bol už štvrtý deň non-stop vo vysokom štádiu opilsti. Nejedol, spal doma v pivnici a ráno v to doobedie prišiel na miesto, teda do krčmy, kde som

bol ja a ďalší kamarát, znovu pokračoval v pití. Situácia sa zmenila, keď zrazu poškodená prišla s verziou, že manžel jej mal povedať, vraj som ho udrel zozadu do hlavy a nevie presne či som ho mal sotiť, alebo sám spadol a tak došlo vraj k úrazu. Keďže opakujem, že ihneď sme volali poškodenú, aby prišla a tá skutočne o pár minút na miesto incidentu došla aj so synom, nebohému začala nadávať, odmietla, aby som zavolať záchrannú službu, prip. akýmkoľvek spôsobom mu poskytnúť lekársku pomoc, odvádzala poškodeného preč. Nikto nevie čo sa dialo od jeho odchodu z inkriminovaného miesta po dobu, kým prišiel do nemocnice, ani akým spôsobom a ako sa dostal do nemocnice V čase incidentu p. [REDACTED] ktorý s nami sedel celý čas pri stole, šiel na toaletu, ja viem, že toalety boli zamknuté a kľúč mala buď upratovačka, alebo čašnička, ktorá nás celý čas obsluhovala. Podľa verzie, ktorú si vymyslela manželka poškodeného nebohého o udretí s pivovým pohárom, to sa nezakladalo na pravde, nikde v blízkosti, ani vonku na terase, kde poškodený sám spadol, žiadny pivový pohár, ani nič podobné ako fľaša sa nenachádzalo. Ja a p. [REDACTED] sme mali iba minimum vypité, ale nebohý bol v ťažkom stupni opitosti - toto je aj v znaleckom posudku a uvádza to aj znalkyňa na hlavnom pojednávaní. Táto tiež konštatuje, že k poškodeniu zdravia došlo pádom, nie úderom. Toto všetko potvrdzuje aj znalecký posudok aj výpoveď znalkyne na hlavnom pojednávaní. Nebohý užíval množstvo liekov, bol po operácii srdca, užíval lieky na zrážanlivosť krvi, mal poškodenú pečeň a iné závažné ochorenia.

Môžem konštatovať, že ja som nikdy nikomu neublížil, v hodnotení som bezúhonná osoba, dokonca ani priestupku som sa nedopustil. Lúujem, že som nepodal trestné oznámenie z krivého obvinenia a z krivej výpovede, nakoľko aj vo výpovediach sú rozpory a nepravdy.

Poškodená konala účelovo, účelovo znemožnila nefunkčné manželstvo, pri zväžení, ktorý milujúci manžel požiada hneď na druhý deň o odpojenie. Všetky návrhy na dokazovanie z mojej strany a mojej obhajkyne boli ihneď zamietnuté, nebola rekonštrukcia, ani vykonané žiadne dôkazy, ktoré sme navrhovali vykonať za účelom preukázania mojej neviny. V prípravnom konaní, ako som už uviedol, som obhajcu nemal a to čo som žiadal vyšetrovateľa, teda dôkazy v podstate identické s tými, ktoré mal súd vykonať „zmietol zo stola“...

Nečinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a nesprávnym vyhodnotením dôkazov došlo k porušeniu mojich základných práv. Tieto práva vyplývajú z Ústavy a z Trestného poriadku. Ďalej bolo porušené moje základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl.6. Ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... V prípravnom konaní som bol vystresovaný a nebol som riadne poučený.

Podľa § 53 Zákona o ústavnom súde som vyčerpал všetky opravné prostriedky, dokonca aj mimoriadny opravný prostriedok.

Porušenie mojich základných práv ku dňu podania sťažnosti trvajú, a tým trpí moje meno, povesť, zdravie, som šikanovaný sociálnou a zdravotnou poisťovňou a samotnou poškodenou, ktorá chce neprímeranú náhradu nákladov súvisiacich s pohrebom jej nebohého manžela. Vzniknutá situácia ovplyvnila rozvrat v mojej rodine, kamaráti odo mňa bočia. Na základe toho žiadam náhradu nemajetkovej ujmy 50tisíc eur...»

6. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol týmto nálehom:

„Základné právo [REDAKOVANÉ]... podľa článkov 48 a 127 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené, nielen podľa slovenských predpisov ale aj podľa medzinárodných predpisov. Žiadam v celom rozsahu napadnuté rozhodnutia zrušiť ako nedôvodné, pretože konanie, ktoré predchádzalo samotným rozhodnutiam, bolo protiprávne a nespravodlivé. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- eur, ktoré sú povinní porušovatelia uhradiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Zároveň žiadame, aby právnej zástupkyňi JUDr. Jaroslave Starinskej, advokátke... boli priznané trovy právneho zastúpenia a odporcovi trovy konania.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

11. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

12. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, ďalej označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a subjektu, proti ktorému sťažnosť smeruje.

13. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

14. Po preskúmaní podania sťažovateľa doručeného 5. marca 2018 ústavný súd konštatuje, že napriek jeho kvalifikovanému právnomu zastúpeniu sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 4 a § 50 ods. 1 písm. a) až c) zákona o ústavnom súde. Závažným nedostatkom petitu sťažnosti brániacim jeho meritórnemu preskúmaniu je nielen nepresnosť v označení základných práv a slobôd, ktoré mali byť porušené (sťažovateľ namieta základné práva „*podľa článkov 48 a 127*“ ústavy), ale tiež absencia označenia orgánov verejnej moci, ktoré sa mali porušeniu základných práv dopustiť. Petit sťažnosti neobsahuje žiadne označenie súdmi vedených konaní, resp. nimi vydaných rozhodnutí. Označené nedostatky petitu sťažnosti nie je možné pri zastúpení sťažovateľa kvalifikovaným advokátom preklenúť označením rozsudku okresného súdu a uznesenia krajského súdu v odôvodnení sťažnosti, resp. tvrdením v odôvodnení sťažnosti, že vo veci využil mimoriadny opravný prostriedok bez jeho bližšieho označenia v spojení s označením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako porušovateľa práv v úvode sťažnosti.

15. Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ústavy, avšak v odôvodnení sťažnosti netvrdí, že by bol odňatý zákonnému sudcovi, ani že by jeho vec nebola verejne prerokovaná, resp. bola prerokovaná so zbytočnými priet'ahmi, a netvrdí ani to, že by sa nemohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Podľa odseku 2 tohto článku každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez

zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.) Vzhľadom na uvedené je namieste konštatovať absenciu akejkoľvek príčinnej súvislosti medzi sťažovateľom označeným čl. 48 ústavy a jeho sťažnostnou argumentáciou.

16. Podľa názoru ústavného súdu preto v odôvodnení sťažnosti, ktoré spočíva len v spochybňovaní správnosti hodnotenia dôkazov a zistenia skutkového stavu zo strany okresného súdu a krajského súdu vo veci sťažovateľa a je v zásade opakovaním obhajobnej argumentácie sťažovateľa z trestného konania, absentujú dôvody majúce ústavný rozmer, teda také, ktoré by aspoň v minimálnom rozsahu kompaktne a logicky odôvodňovali zásah do obsahu základných práv podľa čl. 48 ústavy, ktorých porušenie sťažovateľ namieta.

17. Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv (pri zastúpení kvalifikovaným právny zástupcom) v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

18. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

19. Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje

nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

20. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa považoval už nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí za dostatočný dôvod na odmietnutie sťažnosti. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa stratilo v danej veci opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2018